

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejema ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K
3/4 „ . . . 10 „
1/2 „ . . . 5 „

Za Nemčijo K 10.00. — Za Ameriko in inozemstvo K 20. — Posamične številke stanejo 10 vin. „SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštinih vozov“. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. na desno.

Upravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni. Naročnino in oglasi je plačati loco Gorica.

Oglasi in poročila se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 16 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Dr. Mencinger in vprašanje univerze v Trstu.

Uredništvo je dobilo pismo dra. Mencingerja z dne 13. decembra 1908, pisano dru. Slancu v Novem mestu.

To pismo našega slov. Deaka zadeva vprašanje univerze v Trstu in je važno, ker nam kaže, kako je ta slovenski velik patriot in mislec dr. Mencinger sodil o tem vprašanju: Dr. Slanc je pričel v »Slov. Narodu« 5. dec. 1908. članek o univerzi v Trstu. Ob tej priliki mi je pisal dr. Mencinger.

Pismo slove:

Vaš mladeniško vneti članek: »Univerza v Trstu« 5. dec. 1908 sem bral. Izreči Vam moram svoje iskreno priznanje. Vaše naziranje te stvari se do pičice ujema z mojimi. Takisto tudi misli večina nepristranskih omikancev slovenskih. Vendar ste, kolikor je meni znano, Vi dozda edini mož, ki je javno nasprotoval proti narodnemu predsodku »starih Kranjcev«. Nemara sem pa dozda tudi jaz edini rojak, ki Vas je zahvalil za ta glas upijčega v puščavi.

Saj poznate svoje rojake. Edni poroko: Slančeva ideja se ne da uresničiti, drugi se bodo pa celo ludovali, da Vi našo slovo in naše nadeje podirate s fantomom vrške univerze baš zdaj, ko se vsi naši zedinjeni poslanci ogrevajo za univerzo v Ljubljani.

Italjani si bodo priporili svojo visoko šolo, in to uprav v Trstu, saj vedo ceniti velikanski pomen Trsta. Vladni krogi bodo v svoji dosednji politiki tudi dosledno napredovali, in skoro se ustanovi nemško-madžarska univerza v Sarajevu.

Oba sva se učila zgodovino in opazujeva sedanost brez pobarvanih očal, zatoj sva tudi oba prepričana, da sedanji rod ne doživi slovenske univerze v Ljubljani ali jugoslovanske v Trstu.

Ako mi zdaj složno in krepko povzdignemo svoj glas za slovensko ali jugo-

slovansko univerzo in telniko v Trstu, se navali na nas strašanski vihar. Lah in Nemec vsak za svoje posebne in neavstrijske koristi ne bosta pustila, da se v Trstu ojači domorodno Slovenstvo; in z njima se bo strinjal tudi Madjar, ki ga je Bog edino zato v Evropo poslal, da je Slovane razcepil, in da jih še zdaj zatira. Dunajska vlada pak, dokler se bo gibala v sedanji privajeni smeri, ne bo preslišala viharnega ogorčenja mogočnejših Lahov in Nemcev našemu malemu narodu na ljubo, čeprav smo navdušeni davkoplačevalci in zvesti hrabri vojak.

Zasluzili smo pravzaprav hvaležnost vladnih krogov, ker se ob vprašanju slovenske univerze nismo zavedeli velikanske važnosti Trsta za bodočnost našega naroda in ker smo se v prirojeni pohlevnosti zadovoljili z Ljubljano, za katero že toliko let moledujemo. Za to pridno vedenje nas sme vlada nagraditi in nam takoj ustanoviti vsaj pravno fakulteto v Ljubljani. A zgodovina uči, da države ne poznajo hvaležnosti, in da se z golimi prošnjami pri njih ničesar ne doseže. Slovenska univerza se mora samo priboriti na bojnem polju dunajskega parlamenta. Takšnega sioznega, ustrajnega in neomahljivega nastopa naših poslancev v sedanjih razmerah ne moremo pričakovati. Resolucije bodo romale v ministerski koš za papir, visoki gospodje bodo priljudno obetali, da vprašanju slovenske univerze bliže stopijo, slovenski narod bo pa čakal da pade zvezda z nebes.

V sedanjih razmerah je pot do jugoslovanske univerze v Trstu — do ogromne narodne koristi — prav tako dolga kakor pot do srednje koristne univerze v Ljubljani. Jasno je, da moramo zahtevati to, kar nam bolj koristi. Prav zdaj, ko se vlada za nas še nič ni zavzela, ko se pa snuje že laška univerza v Trstu, moramo svojo dosedanja skromna zahteva izpremeniti — skrajni čas je že! — in složno in na vse grlo kričati: **Če se že snuje univerza v Trstu, bodi jugoslovanska-laška, ali pa ne bodi nobena!**

To bi bila možka, opravičena, koristna zahteva; in uresniči se, če so naši poslanci složni in neomahljivi, proti Nemcem, Lahom, vladi.

Ker ste Vi, prebiagi gospod kolega, to stvar sprožili, zato Vas prosim, da jo tudi nadaljujete s tisto vnemo, ki diči Vaš prvi članek. Oglasili se bodo tudi drugi rodoljubi. (Včerajšnji »Slovenec« se je že oglasil, pa ni se vzpel do Vašega vzneselega stališča.) Vaš glas je svoboden, ko niste poslanec in ne bivate v Trstu ali v Ljubljani. Takisto poznate razmere, kakor malokdo.

Ne obotavljajte se! Ne mudite časa! Povejte Slovincem ob tej ugodni priliki, ki se morebiti ne vrne več, da naj se otresejo filistejskega lokalnega patriotizma, naj se ozrejo na morje, na Trst, ki je že zdaj največje slovensko mesto, in bo v kratkem času kljub vsem oviram duševno in imovinsko središče slovenskega naroda.

Bodrite svoje rojake, da naj bodo srčni in vstrajni in sležni vendar tudi enkrat za svoje koristi, kakor so bili tolikrat za nehvaležne tujce. Malodušnim in obupajočim pesimistom — teh ni malo — pa dokažite iz zgodovine, da svet napreduje. Povejte jim, da se tudi nam enkrat vreme razjasne, da pride čas, ker priti mora, da našim državnikom odpade iz oči mrena predsodkov glede Jugoslovancev, in da se njih nazeri vendar enkrat poavstrijanijo. Takrat bodo na Dunaju spoznali, da so koristni avstrijske istovetne s koristimi slovenskimi ali jugoslovanskimi. Takrat napoči naš dan. Gorje pa, če bo tisti čas ena univerza, laška — v Trstu, in ena, nemara samo pravna fakulteta — v Ljubljani. Ali se bo dala ljubljanska prenesti v Trst, ali ne bo morebiti takrat laški živeli v Primerju že toliko krepkeji, da ne bo več umestno upoštevati domorodnega slovenskega

Ne učim Vas v teh vrsticah, samo radostno Vam kažem, kako sem se zamislil na Vaš članek, in kako so moje stare, okorele možgane blagodajno ogreli Vaši močasti nazeri.

Torej zopet zastavite svoje bistro pero. In če se zopet kaj oglasim, oprostite to staremu, nebogljenu pušavniku

Dr. J. Mencinger-ju mp.

Krško, dne 13. decembra 1908.

„Slovenska straža“.

II.

Vprašamo, kaj je storila »Slov. Straža« za našo deželo? Ali ima kaj pokazati? Morda je kupila kak krog kakemu »čuku« v Brdih. Obmejnih knjižnic ni, take posebne organizacije, kakoršno povdarjajo, ne vidimo ob meji, solstvo je izključila »Straža« — kaj torej sploh je storila ta tako razbojnana »Straža« v naši obmejni deželi? To je v deželi, kjer je obrambnega dela za polne roke: Devin, Tržič, okoli Zdravščine, Zagraja, Ločnik, Gradišče, Krmin, Zapadna Brda, koliko dela ob meji povsodi. Še ni dolgo, ko je »Gorica« potočila, kako so se Petovlje potujčile.

Iz poročila o »Slov. Straži« zveni tako nekaj o Štajerski in Koroški, v kateri slednji zlasti skrbijo za dijakke, da se poklerikalijo, o Goriški — kaj? Vemo, da nabirajo in naganjajo ljudi, naj prispevajo za »Stražo«, ali delovanje, tisto koristno delovanje za mejo, kje je?

Vemo, da dobiva S. K. S. Z. v Gorici od Straže denar. S. K. S. Z. pa ga porabi menda kakor hoče sama. Še kake mobilije kupi, pa ne za branbo ob meji!

No, nekaj pa vendar dela »Slov. Straža« za obmejne Slovence na Goriškem. Nekaj denarja potrosi za — »Novi Čas«!

V Ločnik in menda še v nekatere zapadne briske kraje prihaja več iztisov z'oglasnega »Novega Časa« brezplačno. To pa je tudi vse, kar stori in potrosi »Slov. Straža« za obmejne goriške Slovence. To delo pa tudi ni ničvredno.

Kaj »Novi Čas« bo navduševal obmejne Slovence, ta jezuitski list naj bo pomagal, braniti mejo? Kaj še!

Ta list širi sovraštvo med ljudstvo, izprija ga, preprija in zgago dela ter je ves

Maksim Gorki.

FOMA GORDJEJEV.

Roman.

(Dalje.)

To ga je dražilo, odbijalo ga od starca in netilo še bolj njegovo stremljenje, da bi se iztrgal opravičilo, četudi za ceno svojega pogina. Srdito je razsipal denar po gostilnah in beznicah, a to ni trajalo dolgo — Jakov Tarasovič je pretrgal zveze z bankami in dvignil vse voge. Kmalu je čutil Foma, da mu tudi na menjice ne posojujejo več tako radi, kakor prej. To je žalilo njegovo samoljublje; celo ogorčen in prestrašen pa je bil, ko je izvedel, da širi kum med trgovci vesti, da Foma ni čisto pri pravi pameti in da ga bode morda treba dati pod varštvo. Foma ni poznal mej za kumovo moč in se ni upal, da bi se s kom posvetoval o tem; bil je prepričan, da je stavec v trgovskem svetu nepremagljiv in lahko dela vse, kar si izmisli. Najprej se je zbal tega, da bo začutil Majakinovo roko nad seboj, a potem se je sprijaznil s to mislijo, postal je udan in nadaljeval svoje divje, pijano življenje, v katerem ga je tolažilo le nekaj, namreč ljudje! Z vsakim dnevom se je bolj prepričeval o tem, da so nespametnejši in v vsakem oziru slabši, nego on, da niso gospodarji življenja, marveč njegovi služabniki in da jih življenje suče, krivi in lomí, kakor se mu ravno zazdi, dočim se oni udajajo brezčutno in brez mrmranja in nikdo izmed njih ne zahteva svobode za-se. On pa jo je hotel imeti in bahato se je povzdigoval zaradi tega nad svoje sopijance, v katerih ni hotel videti ničesar, razven zlega ...

Nekoč mu je tožil v gostilnici polupijan človek o svojem življenju. Bil je majhen, suh možiček, s plahimi, kalnimi očmi, neobrit, v kratki suknji in s kričečo kravato. Žalostno je mežikal, njegova ušesa so plaho podrljevala in tudi tihi glas se mu je tresel.

»Na razne načine sem se že trudil, da bi kaj dosegel... Vse mogoče sem začel in delal, kakor vol. A življenje me je sunilo v pogubo, uničilo me je in potrló ... In zmanjkalo je potrpežljivosti ... Ah! In glej ... začel sem piti ... Čutim, da ... poginjam ... No, saj to je moja pot!«

»Bedak!« je rekel Foma prezirljivo. »Čemu si hotel kaj doseči? Pustil bi bil vse ... Obstal bi na strani, pogledal, kje med ljudmi da je tvoje mesto in potem bi bil šel naravnost na svojo točko!«

»Ne razumem vaših besed!« je odmajal človeček s svojo oglato, gladkoostriženo glavo.

Foma se je samovoljno nasmešnil.

»Ali moreš ti sploh to razumeti?«

»Ne, veste, jaz tako mislim, kar je komu Bog namenil ...«

»Življenja ne dela Bog, marveč ljudje! ...« je buhnil Foma in se začudil celo sam svojim drznim besedam. In možiček ga je pogledal od strani ter se plaho skrčil.

»Ali ti je dal Bog razum? ...« je vprašal Foma, ko se je bil otresel zadrege.

»Seveda ... to se pravi, toliko, kolikor ga pristoja majhnemu človeku ...« je negotovo rekel Fomin sobesednik.

»No in ti ga ne smeš prositi niti zrna več! Delaj si življenje s svojim razumom ... Bog te bode sodil ... M...

vsí smo v njegovi službi ... in vsi imamo enako ceno pred njim ... Si-li razumel?«

Prav pogosto se je dogajalo, da je Foma naenkrat izustil kaj takšnega, kar se je njemu samemu dozdevalo drzno in kar ga je istočasno dvigalo v njegovih očeh. Bile so to neke ne pričakovane, smeje misli in besede, ki so se pojavljale naglo, kakor iskre — kakor da jih vtiski klešejo iz Fominih možganov. In on sam je večkrat opazoval, da to, kar si on izmisli, izgovarja slabše in brezbarvne, nego se poraja v njegovem srcu.

Foma je živel, kakor da hodi po močvirju v v nevarnosti, da se z vsakim korakom pogrezne v nesnago in blato, dočim se je vil kum kakor kakor kača na suhem, trdnem kraju in iz daljave ostro opazoval krščenčevo življenje.

Po razporu s Fomo se je bil vrnil Jakov Tarasovič mračno zamišljen domov. Njegovi očesi ste se svetili s suhim bleskom in ves se je vzravnal, kakor trdo napeta struna. Njegove gube so se bolešno zježile, njegov obraz je postal navidezno še manjši in temnejši in ko ga je Ljuba zagledala takega, se ji je zazdelo, da je res bolan, da se skuša le premagati in da se sili pri tem. Molčeči stavec je tekal nerazumno po sobi, metal hčeri v odgovor na njena vprašanja suhe, kratke besede in ji zakričal slednjič naravnost:

»Pusti me pri miru! Saj vidiš, da mi ni do tebe ...«

Zasmilil se ji je, ko je videla, kako žalostno in otožno so gledale njegove ostre zelene oči; zdelo se ji je dolžnost, vprašati ga, kaj da se z njim godi in ko se je vsedel k obedu, je vstopila mahoma k njemu, položila mu roke na rame in ga vprašala prijazno in nemirno, gledaje mu v obraz:

met za razbojniško razpoloženega dr. Kreka, ki uči, da treba vsak dan naprednjake zaničevati, da treba naprednjake ubiti.

Ta list je mnenja, da je goriškim Slovincem manj nevaren Lah, ki prodira v slovensko zemljo, nego slovenski naprednjak. Ta list si deva za prvo in glavno nalogo: uničiti naprednjake. Ni mu mar na prvem mestu bramba meje, ne, naprednjake med Slovenci treba najprej ubiti, potem pride še le drugo na vrsto. Ker pa ta nadškofov listič naprednjakov ne ubije — kdaj torej bo imel čas delati za obrambo meje? Nikoli.

Ta listič proslavlja kardinala Missio, ki je učil, da je narodnost paganstvo — kaj torej hoče takle časnik v obmejnem boju? Samo škodovati more, koristiti pa prav nič.

In za tak-le listič troši »Straža« denar, s tem brezdomovinskim lističem, s tem trobilcem črne internacionale hoče varovati »Straža« mejo v naši deželi!

Ta nesramni listič se zaletava v Ciril-Metodovo družbo, ki vrši v resnici sveto obrambno delo v naši deželi, naši dični obrambni družbi hoče satanček »novega časa« ukrasti dohodke, ker hajska proti njej in hoče, naj vsi mečejo denar v žrelo krščansko-socialne zveze, da ga porabi v svoje, klerikalne namene.

Ta listič, glejte, tisti iztisi, ki »izhajajo« brezplačno nekaterim obmejnim hišam, to je narodno-obrambno delo »Slov. Straže« na Goriškem!!

Dosti za danes!

DOPISI.

Iz tolminskega okraja.

Premikanje vode v Tolminu. — Tolminska okolica je sicer jako bogata vode. Pa vendar smo Tolminci že več let vajeni, da v vodovodu voda izgine, če par dni ni dežja. To je od leta do leta slabše. Ljudstvo raste, vojakov je prišlo več nego pol tisoč, in vode postane vedno manj. Eni pravijo, da so se studenci posušili, drugi sumijo, da je vodovod na več mestih počen, in se tako voda pod zemljo zgubi. Bod' si tako ali tako, čas bi prav zares bil, da starešinstvo s strokovnjaško komisijo preišče cel vodovod in vendar enkrat naredi konec tem škandaloznim razmeram.

Iz bouškega okraja.

Iz Bovca. — (Zahvala.) »Prostovoljno gasilno društvo v Bovcu« usoja si izrehati zahvalo tvrdki »Brata Ostan« za človekoljuben čin brezplačne prepustitve nje avtomobila v svrhu prevoza društva in priprav k požaru na Trnovem, vsled česar nam je bilo omogočeno sestati se v pomoč na mestu nesreče tekmo 28 minut po prejemu brzoglavke. V Bovcu, 24. aprila 1912. Predsednik: Franjo Fon.

»Očka! Bolni ste, kaj ne?«
Njena prijaznost je bila skrajno redka; zato je vedno omehčala samotnega starca in čeravno je ni vračal, jo je znal ceniti. In zdaj je stresel rame, da se je iznebil njenih rok ter ji rekel:

»Pojdi, pojdi na svoje mesto ... Glej, kako se te loteta Evina srbečica ...«

A Ljubovj ni šla; še vedno mu zroča v oči, ga je vprašala z užaljenim glasom:

»Papa, zakaj vedno tako govorite z menoj ... kakor bi bila majhna ali prav neumnica?«

»Zato, ker si velika in malo pametna ... M-da! To je vse, kar ti rečem! Pojdi, sedi in jej ...«

Odšla je in se vsedla molče očetu nasproti ter razžaljena stisnila ustnice. Majakin je jedel proti svoji navadi počasi, mešal dolgo z žlico po zeljni juhi in jo pozorno ogledoval.

»Ko bi tvoj zamašeni razum mogel umeti očetove misli!« je dejal nenadoma in vzdihnil z nekakim piskom.

Ljubovj je vrgla žlico na stran in zagovorila s soznanj v glas:

»Zakaj me žalite, očka? Saj vidite ... sama sem! vedno sama! Razumete vendar, kako težko mi je živeti ... in nikoli mi ne rečete prijazne besede ... nikoli ne govorite o ničemer! In saj ste tudi vi sami ... tudi vam je težko ... Vidim to ... Vam je jako težavno živeti ... a ... vi ste tega krivi sami! Vi sami ...«

»Zdaj je prišla Balaamova oslica govoriti!« je rekel starec, nasmehnjši se. »U-no? Kaj pride še?«

»Jako ponosni ste na svoj um, očka ...«

»In še kaj?«

»To ni prav ... to me močno boli ... zakaj me pehate proč? Saj nimam nikogar razven vas ...«

V njenih očeh so se zasvetile solze; ko ji je oče zapazil, mu je vzdihnil obraz.

Iz goriške okolice.

Ogenj v Dol. Vrtojbi. — Včeraj proti večeru je zgorela hiša Ivana Vuge na Zapučki. Goreti je začelo v podstrešju. Ne ve se, ali je prišel ogenj skozi dimnik ali bi bil kak ogorek, puščen v podstrešju, vzročil požar; v podstrešju so ležali neki italijanski delavci iz Crkarme. Vuga je bil zavarovan. Gasil ni nihče.

Iz ajdovskega okraja.

Iz Ribembega. — (Razlet »čukov«.) Neki »Iglac«, Strancar in novopečeni kaplan Toroš so zbrali okrog sebe »cvet« ribemberske mladine, kakih 15 po številu, najbrže z namenom izzvati popolnoma mirno napredno ljudstvo k prerekanju in pretepom.

Ako pa ti močje, kojih naloga je pomiriti ljudstvo in je vzgojevali v medsebojni ljubezni, mislijo, da napravijo iz naše mirne mladine izzivače in pretepače, se hudo motijo. Mi učimo svojo mladino v raznih naprednih društvih omike in olike, mirnega in dostojnega vedenja napram vsakomur, bodisi prijatelj ali sovražnik in rezultat tega našega delovanja je povsodi viden.

Za nedeljo, dne 21. t. m. so naznanili naši »Orli« pristojni politični oblastniki, da se vdeležijo »vrlji« izmed vseh »vrljih« bratov »Orlov« do in popoldanske službe božje ter pohod korporativno po občini (jih je pač vseh skupaj samo za en »corpo«) in v krajih, ki bi trajal nič več in nič manj nego 14 ur.

Politična oblastnika je bila najbrže mnenja, da se hočejo ti mladi junaki vtrditi v pešhoji in potem doseči rekord za pešobhod sveta. Najbrže se boji, da bi ravno za časa, ko bi ti junaki dospeli do polovice »krogle«, znale nastati na zapadu naše monarhije homatije in sovražnik bi neovirano zavzel našo lepo dolino z junaki, ki nosijo sicer tudi rudeče srake, so pa prostovoljci z drugim imenom.

Najbrže iz tega vzroka poslalo jim je okrajno glavarstvo orožnika nasproti, ki je načelniku teli hrabrih sinov slovenske domovine nekaj zašepnil na uho. Hitro na to se zasliši poveje: Pozor! — Razlet! — Nastal je celi oblak prahu in ko se je prah polegel, ni bilo niti duha niti sluha o tej gardi. Celo opazovalci iz najožje bližine ne vedo povedati, so-li odleteli po »orlovsko« v visoko orračje ali so se poskrili po »čukovsko« v duplino starih vrb ...

Iz Ribembega, 24./4. 1912. Konstituiranje novega županstva je pri nas razpisano za dan 2./5. t. l. ob 10. uri popoldne.

Po tolikih ljutih bojih preide, kakor samo ob sebi umljivo, županstvo v napredne roke. Edino se sliši g'las, da namerava naša stranka prepustiti nekaj podžupanov manjšini ter dati s tem na-

sprotnikom predpogoj za mirno in skupno delovanje v prid kmetovalca-trpina.

Kdo bo de budoči župan, se sploh še nič ne ve, vsekako se pa pričakuje složni nastop v tem oziru. O izidu bode sledilo natančno poročilo.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Robič. — Veselica, katero je priredila sv. Ciril Metodova podružnica za občino Kred, se je popolnoma v redu, s precejšnjim uspehom izvršila. Fevci, kakor tudi igralci, želi so obilo hvale, njih prvi nastop na odru je napravil na prisotno občinstvo jako lep vtis. Zato se imamo zahvaliti gosp. Gruntarju in g. Rakuščeku. Vdeležba je bila precejšnja, prihiteli so tudi iz bolj oddaljenih vasij, kar ni bilo pričakovati radi premrzlega vremena. Celo naši sosedje, bratje Benečani, so nas v precejšnjem številu posetili, odnesli so lep spomin naše narodne zavednosti in požrvovalnosti s seboj v Italijo, vzradostili so se priproste in domače veselice, obljubili so nam, da nas ob prvi priliki obiščejo zopet. Hvala jim lepa in na veselo svidenje! Pozabiti ne smemo tudi naših zavednih Staroselcev, kateri so se v mnogobrojnem številu vdeležili. Srčna hvala. Ker se niso mogli vdeležiti naše veselice, so poslali nam kot vstopnino sledeči rodovniki: Ferdinand Volarič 1 K, Josip Uršič 1 K, Anton Kalan 1 K, Janko Gruntar št. 56 1 K in Franc Urbančič 1 K vsi iz Kobarida, neimenovana iz Tolmina 1 K. Kličemo ponovno vsem požrtovalcem in darovalcem srčno hvalo in veseli »Na zdar«. Odbor.

Opatjeselo. — V nedeljo 21. t. m. se e vršil tu ustanovni občni zbor C. M. podružnice za Opatjeselo - Kostanjevico in okolico. Udeležba je bila obilna. Posebno v lepem številu so se pokazali naši zavedni Opatjci; pa tudi Kostanjevica je pokazala s svojo ogromno udeležbo, da zna ceniti prekornostno družbo sv. Cirila in Metoda.

V imenu pripravljalnega odbora je pozdravil navzoče g. nadučit. V. Gregorič, nakar je z lepimi besedami pojasnil namen družbe. Po govoru se je vpisalo v podružnico 63 letnikov. To število nam dokazuje, da hoče naše ljudstvo res podpirati družbo, ki ima tako svet namen, in katerega tudi udejstvuje.

Nato so se vršile volitve, pri katerih so bili izvoljeni sledeči gg.: predsednik V. Gregorič, nadučitelj v Opatji, namestnik Franc Urlih, Kost., blagajnik Ivan Marušič, Opatji, namestnica Marušič Angela, Opatji, tajnik M. Perko, učit. Dol, namestnica g.čna Gusta Podgornik, Opatji, drugi odborniki: Št. Gorjan, Opatji, g.čna Marica Fakin, soproga nadučit. v Kost., g.čna Jožica Gašpari, učit. v Kost., g.čna Olga Frančeskin, Kost., namestniki: Andrej Frančeskin, Selo, Alfonz Novak, Kost., Viktor Umek, Kost. in g.čna Angela Novak, Kost. Upamo, da bo ta podružnica

dobro uspevala, kar nam priča tudi tako nekrat naraslo število letnikov.

Za družbo sv. Cirila in Metoda je daroval N. N. v Gorici K 3, nabiralnik pri Jerasu K 7, nabiralnik pri »črnem orlu« K 13'60, nabiralnik »pri petelinčku« K 6'93, nabiralnik »pri zlatem jelenu« K 7'70.

Za narodno šolo na Blanci je daroval g. Ivan Kaučič, veletržec v Gorici, mesto venca na grob svakinje g. Avg. Pirjevčeve K 20.

Čestitamo

vsaki nevesti (novici), katera kupi celo opremo (balo) pri tvrdki:

HEDŽET & KORITNIK

Vogal Corso Verdi in Via Scuole 5

Lepo, dobro in trpežno blago. — Cene vsemu blagu najnižje! — Prepričajte se!

Gledališče.

A. Funtek, Tekma.

(24. 4.)

Nekako slavnostno je šumelo po gledališki dvorani, in z obrazov je bilo čitati radovednost na ta naš najnovejši dramsični proizvod, katerega vsebina je sledeča:

Ravnatelj umetniške akademije, umetnik, kipar Lesovin, razstavi svoj umetvor na razstavi in je prepričan, da dobi prvo nagrado. V pričakovanju takega sporočila pa mu pride povedati njegov učenec kipar Daneja, da prvo darilo je dobil on, drugo pa je bilo prisojeno ravnatelju Lesovinu. Častihlepn, dosedaj na vrhuncu slave stoječi umetnik je silno užaljen, in strašna mu je zavest, da je nekdo nad njim — da, celo njegov učenec. Lesovin prisili Daneja k medsebojni tekmi, obstoječi v izvršitvi osnutka skupine za muzej. Sodi naj ista razstavna komisija. Daneja izvrši svoj osnutek v določenem času, a Lesovin v svoji razburjenosti ne izvrši ničesar, nego vniči nešteto poskusov. Njegovo razdraženost pa povz

Clovek, ki nima v duši nič drugega nego častilopnost, naj bode umetnik, stvaritelj večnolepiti del, ki nosijo pečat njegove duše, dihi stvaritelja. In odkod, kako naj jim da ta vdih pesniške lepote in veličine, ako ne nosi vsega tega sam v sebi. Častilopnost ga je gnala kvišku. Da, nekoliko je mora biti; ali kar prisili umetnika k stvaritvi, je bogastvo duše, ki je prenapolnjena tako, da se mora izraziti. Clovek s tako dušo bi se vsajal, če bi tudi bil sam na svetu, in to psihično prisiljen po sebi samem, za samega sebe. Dalje, ali je pa tudi umetnik zmožen vandalizma na »nebeško lepih« delih, če tudi niso potekla iz njegove notranjosti. — In potem — kako naj razumemo učitelja, ki bi se ne veselil vseh svojega učenca kakor svojih lastnih. Razumemo, da zadržati neka temna nota v duši, a da bi molster radi teh vseh vrhgel svojega učenca čez prag s psovskimi najsurvejšega drvarja, to ni dostojno za moža umetnika.

Popolnoma neokusno je tudi, da Lesavin umrje na odrju. Če je že hotel pisatelj usmrtiti svojega glavnega junaka, kar pa tudi ni potrebno, storil bi bil lahko, kakor že bedi, samo ne pred očmi gledalcev.

G. Nučič je igra Lesovina popolnoma po tekstu, ognjevito, da se je zdelo včasih preveč temperamentno. Če bi pa bil hotel značaj nekoliko blažiti, bi se ne bilo strinjalo z besedilom, in ustvaril bi bil karikaturu.

G. Šimaček je imel v ulogi Daneja vsvarjati naravnejši značaj. Potrudil se je in ga kreiral dobro. — Jednako se moramo izraziti o g. e. Šetrljovi — Stani. Bila je ljubka in dobro posneta institutka.

Grušč je premo izražen, nejasen značaj, nekako peto kolo, in g. Danilo je napravil iz njega, kar se je dalo napraviti.

Če bi bil Lesinov značaj vsvarjen sorazmerno z ostalimi tipi drame, ki so dobri, z blažimi, plemenitejšimi potezami, jasnejši, bi Slovenci imeli v »Tekmi«, ker snov je dobra, salonsko dramo trajne vrednosti. Takšna pa, kakršna je — izgubi svojo ceno.

Iv. Cankar, Lepa Vida.

(25. 4.)

Visoka pesem hrepenenja je »Lepa Vida«. Poskus, spraviti v obliko in podobno sanje, napol zavedno hrepenenje, ki je v naših srcih, in ki ni nikdar utešeno. Hrepenje je najbolj razpeti kriča naše osebnosti, ki približati tistemu nečemu, nes. znanemu, neznanemu. Ali ko misli naš »jaz«, da je že na cilju, vidi, da so le sanje — razblinjeno je vse v nič; kajti vse to nima vresnjenja, in ga ne more imeti.

Cankar je virtuoz, in neskončno lepo se glase njegove strune. Ali, kakor ne moreš prijeti za zvok in obdržati ga fizično, ravno tako ni mogoče istega vpodobiti, vsa virtuoznost nič ne pomaga. In tako je »Lepa Vida« ostala iluzija, drama z nekaterimi krasnimi momenti; saj »komaj za vsako deveto stvar je beseda! Za najgloblje ... je nič! in kako naj bode podoba za najgloblji občutek človeške duše!

Delo je krasno, čitati ga, je največji vžitek, a za oder ni radi svoje nejasnosti, nerazumljivosti.

»Lepa Vida« je umotvor, če tudi le velik poskus.

O igralcih se mora reči, da so bili z vsemi dušami pri stvari, in se trudili nam kolikor mogoče realistično predstaviti fantastično vsebino. Posebno jo je zadela v svoji maski g. ca. Wintrova. Bila je krasna »Lepa Vida«. — G. Nučič je imel ne hvaleno ulogo, v kateri ni mogel razumeti svojih zmožnosti; a vpodobil je karakterno plamen vgasujoče svetilke. V II. sliki se je člikoval g. Bukšek — Dolinar. Njegov nastop je bil fin, miren, res prava podoba v sanje zatopljenega človeka. Edino nekaj realističnega v celi drami je Milena — g. Šetrljova, ki je ugajala.

Ne, da bi naštevati vse druge dame in gospode, moramo priznati, da so izvršili vsi vsak svojo nalogo najbolje, in kolikor mogoče pojmljivo.

Poslovili so se od nas s pesmijo, ki bode vibrirala v naših dušah, dokler se ne snidemo, in to upamo, se vresniči vsaj za leto dni.

Domače vesti.

Pogreb gospe Pirjevčeve se je vršil včeraj ob 10. uri v Stolno cerkev in od tam v Solkan, v njen rojstni kraj. Pogreb je bil veličasten, udeležba nenavadno velika. Polnoštevilo so se udeležili: štirje višji razredi ženske vadnice, višja tečaja ženskega učiteljskega z vsem učiteljskim zborom, vse osebe Šolskega Doma z vseslovenskim razredi, obrtno šolo in pripravnici, dalje dvojje društev z zastavami, mnogo uradništva, duhovščine in drugih udeležencev iz vseh slojev. Veliko prijateljev in znancev je spremlilo krstni voz celo na Solkansko pokopališče. Solkanci so v obilnem številu pričakovali truplo drage domačinke, da ga položijo k večnemu počitku v zemlji domači. Naj poživja v miru blaga slovenska žena!

† Josip Gorup vitez Slavinski.

Na Reki je umrl v četrtek slovenski milijonar Josip Gorup vitez Slavinski. Pokojni Gorup je bil rojen 6. aprila 1834. v Slavini pri Postojni, kjer je imel njegov oče Matevž večjo kmetijo. Gimnazijske študije je dovršil v Gorici in Ljubljani. Po maturi je vstopil kot komtoarist v službo pri svojem stricu Ivanu Kalistru v Trstu. L. 1862. je bil tej tvrdki imenovan za glavnega prokuratorja in je kot tak vodil zgradbo železniške proge Maribor-Celovec. Ko je l. 1864. Ivan Kalister umrl, je testamentarčno odredil, naj Gorup prevzame vodstvo njegove firme. Po razdruženju tvrdke »Kalister in dediči« je Gorup l. 1876. ustanovil svojo samostojno tvrdko, ki se je bavila z bančnimi posli, železniškimi zgradbami in užitninskimi zakupi. Podjetje je sijajno prosperiralo. Gorup je bil med ustanoviteli predilnice v Ajdovščini in Kranjske stavbinske družbe.

Ko se je preselil na Reko, je kmalu postal ena najuglednejših oseb v tem mestu. Bil je podpredsednik ogrsko-hrvaške parobrodne družbe, pri kateri je z deležem v znesku po 600.000 kren vdeležen, ravnatelj »Hrvaške štedilne i banke« in zavoda »Banca Fiumana«, upravni svetnik društva »Societa fiumana del Dock« itd. Bil je tudi eden glavnih akcijonarjev avstrijskega Lloydja.

V proslavo petdesetletnice cesarjevega vladanja je Gorup daroval 60.000 K za ustanove slovenskim dijakom na trgovskih akademijah. V svoji rodni občini Slavini je zgradil na svoje stroške novo šolsko poslopje, ki je stalo 40.000 kron.

Gorup je bil tisti, ki je z ustanovitvijo glavnice 5000 K omogočil ustanovitve dijaškega in obrtnega društva »Radogaja«. Zažil je drugi zvezek Gregorčičevih poezij in takoj izplačal pesniku honorar 6000 K, kakršnega še ni nikdar dobil noben slovenski pesnik. Spominjamo nadalje ustanovitve višje dekliške šole v Ljubljani, za kar je žrtvoval 220.000 K, 120.000 K za ustanove na ljubljanskem dekliškem liceju in 120.000 K za ustanove slovenskim visokošolcem. V Slavini je zgradil šolsko poslopje s stroški 40.000 K.

Splošno pa je bil Gorup tudi sicer stari podpiratelj raznih narodnih institucij in je imel vedno »dprto roko za narodne potrebe.

Njegovo humanitarno delovanje je našlo priznanje tudi na najvišjem mestu in je bil povzdignjen v viteški stan.

Bil je tudi častni občan raznih slovenskih mest in trgov. Poročen je bil dvakrat. Zapušča 5 sinov in 8 hčera.

Velikemu dobrotniku slov. naroda večna slava.

Kraški vodovod. — Članki v »Soči« so zbudili veliko zanimanje. In to po pravici! Saj so razkrili vest, kako se je lepo tiho pripravljalo vse, kar treba in kako treba, da se velikanska naprava čim prej izvrši. — Zaradi tega vprašanja je bilo več oseb pri meni, dobivam dopise, naročajo »Sočo« od raznih krajev, vprašajo me še raznih pojasnil. Povedati bi imel še veliko, posebno o nasprotniki vodovoda. Predno to storim, moram sam biti na čistem, kaj morem povedati in kaj moram še zamolčati. Zato prihodnjič!

A. Gabršček.

Jugoslovanski kongres. — Kakor je znano, je nedavno tega slovensko politično društvo »Edinost« v Trstu sprejelo resolucijo, v kateri predlaga, naj bi se o Binkoštih, dne 26. maja t. l. sklical v Trst sestanek vseh jugoslovanskih politikov avstro-ogrskemu monarhiji. To resolucijo je

politično društvo poslalo raznim uglednim jugoslovanskim politikom s pozivom, naj se izjavijo o predlogu glede jugoslovanskega kongresa. Prvi se je odzval temu pozivu ljubljanski državni poslanec dr. Vladimir Ravnihar, ki je poslal političnemu društvu »Edinost« v Trstu tole pismo: »Slavni odbor! Zahvaljujem Vas, da ste mi blagovolili priobčiti sklep slavnega odbora iz seje dne 15. aprila, si usojam že da nesjavljati slavnemu odboru, da v vsem obsegu soglašam z objavljenim sklepom ter povsem odobravam misel, da se skliče o Binkoštih jugoslovanski kongres v Trstu. — To se mi vidi tem bolj potrebno, ker si moramo priznati, da vzlic načelnemu soglasju vsaj vseh slovenskih strank v jugoslovanskem vprašanju, nam vendar nedostaja enotnosti in smotrenosti v jugoslovanski politiki kot takli. Kaj hočemo, kako hočemo in kam hočemo — na ta vprašanja je treba dati jaseu odgovor, in tu odgovor programatičnega značaja mora v bodoče biti za vse Jugoslovane brez razlike strank vodnik v njihovi imenujmo jo tako — zunanji politiki. — Pozdravljam torej misel, ki se je bila sprožila na omenjeni seji slavnega odbora. Moja želja je, da bi se uresničila.«

Pevske vaje bralnega in podpornega društva v Gorici se bodo vršile odslej redno vsak četrtek ob 8. uri zvečer.

V posnemu! — Županstvo v Lokavcu je z ostro ulogo zavrnilo usiljivost Trgovsko-obrtno zbornice z laškim dopisom, s katerim je hotelo dobiti menda imena za vpis v svoj volilni imenik.

Trgovsko-obrtna zbornica je dolžna dopisovati slov. županstvu slovensko, kakor dopisuje laškimi po laško. — Tako, kot je storilo županstvo v Lokavcu, naj storijo vsa slovenska županstva!

Izlet na Čaven (1308 m) priredi goriška podružnica S. P. D. dne 5. maja 1912. Izletniki se odpeljejo v soboto dne 4. maja z večernim vlakom vipavske železnice v Ajdovščino, ker je sestanek z izletniki podružnice v Idriji. Drugi dan odhod na Dol (Predmejo) in od tod na vrh Čavna. Povratek čez Kucelj (1239 m) na razvaline sv. Pavla in na postajo Kamnje. Od tod z večernim vlakom v Gorico. — Čaven ima jako lahek dostop, obširen razgled in vzgledanimivo floro. Hrano je treba vzeti s seboj. Oprava planinska, cepin odveč. — Zaradi prenočišča v Ajdovščini ali v Šturjah se je prigrasiti ali naravnost tje ali pa do četrtega (2. maja) pri goriški podružnici S. P. D.

Iz državne železniške službe. — Predstavljeni so bili: oficijal Jožef Dolžal iz Červinjana v Trst kot postajni blagajnik; oficijal Alfred Schweiger iz Kočevja v Červinjan kot postajenačelnik; adjunkt Emanuel Hail iz Št. Daniela-Kobida v Kočevju kot postajenačelnik; asistent Anton Leitgeb v Trstu od 7. k 4. oddelku; asistent Ernest Strauss v Trstu od 8. k 4. oddelku; uradniški aspirant Adolf Lukan z Volčedraga v Pazin. — Vpokojena sta bila: adjunkt Gustav Tlach v Trstu in asistent Ivan Vidic v Pulju.

Za »Narodni muzej« so darovali: Gospod Josip Prijatelj, c. kr. učitelj v Kobaridu nabral (nadaljevanje zadnjih dveh izkazov): 29. Gospod Görenjšek, učenec pripravnice v Kobaridu, 1 srebrni novček (redek). 30. Gospod Anton Gruntar, učitelj v Kobaridu, 1 novček. 31. Gosp. Albert Mašera, gost, Kobarid, 2 novčka. 32. Gospod Anton Uršič, trgovec, Kobarid, pismo Pagliaruzzi. 33. Običtelj nadučitelja v p. Ant. Štrca v Gorici: 1. 2 portreta grofov Abramsberg iz Šturji; 2. 1 sliko na platni St. Aleš; 3. 6 slik akad. slikarja Avgusta Schlegla; a

jaz naredil! Škodoval je Slovencem in oblasti se začele pečati s slovenskimi listi in knjigami, koliko jih prija med Slovence; zadušiti hočejo vsako narodno zavestnost med beneškimi Slovenci in pretrgati vsak njihov stik z nami. To je dosegel slovenski »obrambni list«. — Edino je tih delovanje je na mestu gledé beneških Slovencev. S tihim delovanjem se je že veliko storilo in se bo še — seveda morajo »blazniki in prismode« (besede »Gorice« iz leta 1910.) umolkneti. Tih se mora delovati, potem ne bodo preganjali duhovnikov v Benetkah, marveč bodo ti, kolikor jih je, lahko neovirano vršili lepo uspešno delovanje med slovenskim ljudstvom. Taka krčavost, kakoršne je navadno poln »Novi čas«, pa je škoduje. Tudi Fon jo je bil poln svoj čas v delegacijah.

Kako je komeński kaplan skakal na klobaso. — Ivanjgrad. O beru je komeński kaplan prosjčil s cerkovnikom po hišah, jezike, jakca je nabiral in kar je mogel dobiti. Takemu pride vse prav. Ko pride v neko hišo, opazi drog klobaso, med tistimi se eno večjo kakor šalim. »Ta bo de zame!« reče požrešni kaplan. Ženica, meneca, da je ne bo de mogel kaplan doseči, mu odgovori: »Vejo kaj, gospod mine. Ako jo dosežete brez nobene podlage, bo de vaša.« Kaplan hitro sleče suknjo, dene dežnik ob zid, ter začne skakati na klobaso kakor sestradan pes. Pri dvakratnem skoku se mu ni posrečilo jo doseči. A ker je videl, da se je klobasa pri vsakem skoku zagnala, ne odjenja. Hop! v tretjič močno počene ter plane z vso silo na klobaso, jo strastno odtrga in meni nič tebi nič dene v svoj nenasični koš. Ali ti ni zadosti jezik, jakca in drugo, katero naprošjaš od revnega kmeta?? Še cigan bi bil zadovoljen s takim darilom, ter ne bi skakal na klobaso kakor lačen pes.

To je o lika 18 letnega trgača hlač po šolskih klopih, kakor se je nekoč sam pohvalil.

Kroglo iz revolverja si je pogol v glavo 29 letni gozdarski uslužbenec Jos. Korschitz v svojem stanovanju v ulici Officina, kjer je ležal bolan. Prenesli so ga v bolnišnico; ni upanja, da bi ga rešili.

Kojko. — Sokolska godba se zahvaljuje raznim društvom in somišljenikom, ki so jej na bratski način pomagali do sedanjega obstanka. Priporoča se slav. občinstvu, da se je spominja pri raznih veseljih in prireditvah; naj bo de zagotovljeno, da bo de uslužen v vsakem oziru.

Pred vrati ženske bolnišnice v Gorici je umrla 68 letna Ana Léonard in ob čine Pieris v Furlaniji. Njo in njenega moža, ki je star 71 let, so pripeljali na vozu skupaj v Gorico v bolnišnico. Peljali so ju skupaj do ženske bolnišnice, tam sta se imela ločiti. Starko, ki je bila že tako slaba, je to tako prevzelo, da je izdihnila svojo dušo pred vratni bolnišnice. Njega so odpeljali k usnjenim bratom; ne želi si drugega nego hitro smrt.

Utonil je najbrže v morskem kanalu pri Ogleju mladenič Vig. Brak. V nedeljo ponoči je taval pijan po Ogleju, potem je izgubil in ga ni nikjer dobiti. Najbrže je padel v kanal, ko je šel demov v stanovanje na lagunah.

Trije tatili. — Policija je zopet prijetila dva fantiča, stara okoli 17 let, Jos. Furlana in Rud. Fabjana, ker sta ukradla zlato žepno uro z zlati verižico. Kaznovana sta bila že opetovano. Tretjega iz družbe, ki je tudi pomagal, Fr. Brajnika, pa še išče policija.

V Velikih Zabljah prireditelj fantje javni ples dne 5. maja v gostilni g. Kosovela.

Odpri lekarni. — Jutri popoldne bo sta odpri v Gorici lekarni Cristofoletti-Glubich. V teh dveh lekarnah bo tudi popoldna služba v času od 28. t. m. do 5. maja.

Sokolski žetnik.

25 letnica Sokola v Gorici. — V proslavo 25 letnice priredi Sokol v Gorici dne 19. maja veliko ljudsko veselico z bogatim sporedom. Veseljenjski odsek je že začel z obširnimi pripravami, ki obetajo, da bo veselica nekaj izrednega. Opozorjamo slavno občinstvo na to in pričakujemo, da nam ostane tudi pri praznovanju 25 letnice zvesto, kakor nam je bilo vedno.

Bratje, bliža se župni zlet! Pripravljajte se, da zadostite v polni meri svoj sokolski dolžnosti. Telovadci, na delo!

Vsesokolski zlet v Pragi. — Iz Rusije se je prijavilo 400 telovadcev, 150 telovadk, 1 vrsta za višji in 5 za nižji oddelek. Iz Varšave pride poseben vlak. Hrvatov je prišlo 800—1000 in Slovencev se računa 500 udeležencev. Poljakov 600. Do sedaj se pripravljajo 12 Slovencev za tekmo za prvenstvo, 5 vrst za višji oddelek in ker je obvezno za vsako župo, da postavi vsaj 1 vrsto za tekmo, gotovo vsaj toliko vrst za nižji oddelek.

II. zlet okrožja »G. S. Z.« v Št. Andrežu 12. maja t. l. — Vnovič opozarjamo pri n. občinstvo na ta prvi zlet, na katerem se pokaže zimsko delo našega domačega Sokolstva. Telovadci se pridno vadijo; bliža se nastop. Na zdar!

Izletniki v Kojkem na Velikonočni ponedeljek so podarili 10 K Sokolu v Kojkem. Hvala jim!

Češka Sokolska društva. — Kako mogočno narašča Sokolstvo na Češkem, je razvidno iz statistike posameznih večjih društev. Tako šteje Sokol na Kral. Vinogradih 1759 članov, med temi 837 izvršujočih in 606 podpornih in 316 članic. Povprečni obisk telovadbe članov znaša 350. Šolskega naraščaja šteje 103, obrtnega 262, gojenk 319. Knjižnica šteje 2033 zvezkov.

Zveza narodnih društev.

Bratno in pevsko društvo »Jenko« v Temnici priredi — kot že objavljeno — dne 12. maja t. l. svojo pomladno veselico s sledečim vsporedom: 1. Nagovor. 2. Venček narodnih pesmi. 3. »Pozdrav« (Fr. Ferjančič) — poje domači moški zbor. 4. »Čevljar Buček pred sodnijo« (humoreska). Pri petju, igri in plesu svira sokolska godba iz Mavhinj. Za polnoštevilno udeležbo se priporoča odbor.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Tovorni promet na državnih železnicah. — Železniški poslovni odsek se je začel pečati z velevažno zadevo. Vsako jesen se čujejo iz krogov industrije, veleobrtni in kmetijstva opravičene pritožbe, da pomanjkuje tovarnih voz in da to ovira promet. Da temu odpmore, je dovolil državni zbor za tekoče leto 19 milijonov kron za nabavo lokomotiv in 388 milijone za vozove. Železniško ministerstvo je zato naročilo za letoš 182 lokomotiv in 126 tenderjev, 500 osebnih voz, 5030 tovarnih voz in 180 službenih voz. To je pa še slab začetek, kajti dokazano je, da je manjkalo lansko jesen 22.000 zaprtih in 19.000 odprtih tovarnih voz. Poročevalec Heime je predlagal v odseku, naj predloži vlada obsežen investicijski program, raztegnjen na pet let. Ta program naj obsega pomnožitev voz in lokomotiv, razširjenje postaj in napravo drugih in tretjih tirov. Dalje pa se naj tudi razširijo sedanje železniške delavnice in napravijo nove. To je nujno potrebno, ker imamo na državnih železnicah nad četrtino voz, starih 35 let in več, 3000 jih je pa v rabi celo nad 50 let. Zato pa je treba vednih popravil, za kar pa so sedanje delavnice nedostadne. Poročevalec Heime čeni vsoto, ki bi bila potrebna tekom petih let za stavbe na 450 milijonov kron, za vozove in lokomotive krog 200 milijonov in za delavnice 60 milijonov kron. Ako se komu zdi ta svota prevelika, naj pomisli, da je n. pr. Italija, ko je podžavila železnice, investirala 1 milijardo, ki je izvrstno zalegla.

Porcelani se podražijo. — Kartel združenih čeških tovarn za porcelan je sklenil podražiti svoje izdelke za 15%.

Novosti za kolesarje. — Dosedanje zračno črevo na kolesu nadomestuje sedaj žično črevo (Stahldraht-Pneumatik), kar pomenja velik napredek. Z dosedanjim pnevmatikom so včasih križji; kar sredi ceste treba stopiti s kolesa in pnevmatiko napumpati; kdor ima žično črevo, ki je trpežno in neizrabljivo, pa pelje lepo dalje ter pusti na cesti nazadnjaka z zračnim črevom, naj le pumpa dalje. — Kolesa z žičnim črevom prodaja g. Jos. Dekleva, ulica Municipio št. 1.

Bilanca južne železnice izkazuje primanjkljaja 1.714.722 kron.

Izvozni trg v Gorici se odpre 1. maja, to je prihodnje sredo. Tržni prostor je odprt vsak dan ob 3. jutraj, kupčija prične ob 5. uri.

Špargli na goriškem trgu se prodajajo povprečno 1 K 70 v kg.

Na živinskem trgu v Gorici v četrtek je bilo 710 glav goveje živine, 5 konj, 500 prešicev.

Krompirja za sajenje je bilo v četrtek v Gorici na trgu 35 kvintalov; cena 22 K kvintal. — **Sena** je bilo na trgu 30 vozov po 8 kvintalov; cena 9—12 K kvintal.

Mera in vaga. — Posebna komisija je ime'a nalogo preiskati mero in vago po goriških trgovinah. To se je vršilo 11 dni. Komisija je pri 200 trgovcih dobila pri meri in vagi napake, radi katerih jih pokliče poklicana oblast na odgovor.

Goriška kolesarska zveza.

Kolesarsko društvo »Gorica« bo de imelo danes zvečer ob 8 in pol uri svoj redni občni zbor. Člani in prijatelji društva dobro došli. — Odbor.

Politični pregled.

Poslanska zbornica. — Iz seje 25. t. m. Rešil se je velik del dnevnega reda brez posebnih dogodkov. Najprej se je dovršilo prvo čitanje notarskega in odvetniškega reda ter zakona proti zakonitnemu pisarstvu. Govoril je k temu predmetu poslanec Gladnik; potem sta bila za generalna govornika izvoljena dr. Ofner in Stöcklinger. Nato sledi volitev v odsek za vodne ceste. Zatem poroča dr. Liebmann v imenu justičnega odseka o zakonu o rubežni prostih dohodkih, oziroma o sklepu gosposke zbornice glede na ta zakon. Debata se zaključuje, za generalna govornika se volita dr. Ofner in dr. Čehelskij. Doktor Ofner izjavlja, da obsega zakon neko zboljšanje v interesu dolžnikov. Da se stvar ne zavleče, ne poda nobenega izprijenjalnega predloga. Nato se sprejme zakon v drugem in tretjem čitanju. Sprejmeta se tudi dve resoluciji: Čehelskijeva, ki zahteva, da se izda ministrska naredba, ki opominja izvršbene organe, da se strogo drže eksekucijskega reda, in resolucija odseka, ki zahteva, da se zakonito določi splošni minimalni dohodek, ki je prost rubežni.

Nato se nadaljuje razprava o nujnih predlogih tičočih se reforme hišnonajemninskega davka. Po govoru poslanca Dinghoferja se prekine debata.

Po novem notarskem redu se delovanje notarja še razširi. Namerava se bolj pogosto nego sedaj prepuščati zapuščin-ske razprave notarjem.

Kot dopolnilo k notarskemu in odvetniškemu redu more voljati predloga o zakonitnem pisarstvu. Ne le kdor se po obrtniško peča s spisavanjem vlog za sodnije (kakor dosedaj) temveč tudi za upravne urade, ter zastopa stranke pred temi uradi, se bo smatral za zakonitega pisarja ter kaznoval z zaporom 3 dni — 3 mesecev, z zaporom more biti združena denarna kažen od 1000 K. Zakon o zakonitnem pisarstvu bo sprejet kot § 330 a) v kazenski zakon.

Prvo branje teh predlog je pokazalo, da se reformi odvetniškega reda skoraj nikdo ne protivi, pač pa reformi notarijata, katerega odpravo zahtevajo nekateri agrarni poslanci.

Zbornica je včeraj sprejela **oficijant-sko zakonsko predlogo**, ali minister Heindl je povedal, da ne bo nič s to predlogo, ker so troški preveliki in je tu vojna uprava, ki bi bila proti takemu zakonskemu načrtu, kakoršnega hoče zbornica; vojna uprava hoče varovati certifikatiste! — Prihodnji teden bo seja v torek in petek.

Sloviti Cuvaj je še vedno kraljevi komisar na Hrvaškem!

V pododseku za socialno zavarovanje se je sklenilo, da se vzame vladni načrt za predlogo special

„Živel jugoslovanski kralj!“ — Oti-
cijozna »Mittagszeitung« poroča, da je av-
stro-ogrski poslanik v Beogradu vprašal
srbskega ministerskega predsednika, ko-
liko resnice je na protiaustrijskih demon-
stracijah in na klicih: »Živel jugo-
slovanski kralj!« tisti čas, ko so bili v
Beogradu hrvaški akademiki iz Za-
greba. — Avstro-ogrski poslanik po-
udarja v svojem poročilu, da se je to-
res zgodilo, da ni bilo vpričoženju niti od
srbske, niti od hrvaške strani, marveč da
gre za provokacijo gotovih agentov.

Silni viharji so divjali zadnje dni po
Rusiji ter so napravili na mnogih krajih
ogromno škodo. Trgovska luka v Niko-
lajevsku je skoro vsa razdjana. Potopilo
se je več ladij in podrlo nekaj hiš. Več
krajev je pod vodo.

**Romantično življenje dolenskega
klativiteza.** — V »Slovenec« čitamo: De-
vetnajstletni Nace Jožkovec iz Pristave je
služil leta 1910, kot hlapec pri Poreniču in
mu ukradel 300 K. Ko je dne 24. julija 1911
prišel iz zapora, je že med potjo ukradel
sedem mesečnih klobas in hleb kruha. Po-
tem je šel k nekemu Italijanu v opekarno
delat. Od tega je kupil puško in se potepal
mesec dni v Kronovem gozdu, kjer je po-
dnevi divjačino streljal, ponoči pa kradel
po bližnjih vaseh. Ta puška mu ni dobro
funkcionirala, zato je Karlovsku v Šmar-
jeti ukradel boljšo. Pripravil si je popol-
no ognjišče in ukradel Peršetu v Družin-
ski vasi železen kotel, Dvojmoču v Ostro-
gi nož, Žlico in vilice, Gregoriču v Dru-
žinski vasi po 1 mernik pšenične in ajdove
moke, Koreniču v Gor. Gomili dva kg
svinjske masti, Jegliču v Orešju špeh in
vrečo krompirja, Košaku v Družinski vasi
1 kg soli in več jajc, Božiču v Dol. Maha-
rovcu od enega prašiča prekajeno meso in
klobase, Kočmanu iz Breške vasi klobas
in več hlebov kruha, vzel mu je tudi dva
prstana, da si je tudi prste okoval. Tako
je pekel, kuhel in jedel. Tudi več divjačine
je postrelil. Zasačili so ga, ko je zanjke
nastavljal, a tudi tu jim je pete odnesel na
Hrvaško.

Povrnil pa se je zopet. Našel pa ni več
onih priprav in tudi puška, katero je imel
zakopano, mu je izginila. Zato je sklenil,
da začne ribariti in tako je v ribarskem
revirju Jakšeta v Novem mestu v Krki ri-
baril in se s tem preživljal. Pri ribarjenju
so ga ujeli.

Klobuk za 4000 mark. — V Londonu
občudujejo že več časa klobuk, ki vzbuja
veliko zanimanje, kajti to žensko pokri-
valo ne velja nič manj kot 4000 mark.
Vendar pa ta klobuk ni prepleten z zla-
tom ali biseri, temveč je čisto priprost
slamnik, čegar edini okras je par krasnih
Nojevih peres. Ta klobuk je last indijske
princezinje Pretive.

300 ljudi ponesrečilo v cerkvi. — V
mestu Harringtonu v Ameriki so prazno-
vali katoličani dograditev novo sezidane
cerkve. Pri slovesnosti je bilo navzočih
na stotine vernikov. Naenkrat so se v cer-
kvi udrla tla in 300 ljudi je padlo v globo-
čino. Izvlekli so iz razvalin dva mrtveca
in več umirajočih oseb; 50 težko ranjenih
so prenesli v bolnišnico. Pod razvalinami
je pokopanih 250 ljudi. Neposredno pred
nesrečo je prišla v cerkev procesija ver-
nikov s 15 duhovniki na čelu, in ko je
prišel eden izmed duhovnikov pridigovati,
se je zgodila nesreča.

Stavka železniških strojevodij. — Iz
New Jorka poročajo, da je predsednik
ameriške zveze železniških strojevodij
razglasil, da se prične v ponedeljek na
vseh progah zapadno od Chikage in se-
verno od reke Potomak splošna stavka
strojevodij. Železniška ravnateljstva so
namreč prošnje železničarjev za zboljša-
nje materialnega stanja odločno zavrnila.
Vsled stavke bo prizadetih 34.000 delav-
cev, izmed katerih je 32.000 organiziranih.

Zastrupljeno mašno vino. — V Reggio
di Calabria se je zaključil zanimiv proces
proti katoliškemu duhovniku Naso, ki je
zastupil svojemu dekanu Albanesi vino v
mašnem kelihu. Dekan je obležal pred al-
tarjem mrtve. Ostanek zastrupljenega vi-
na je izpil mežnar, ko je videl nesrečo, in
sicer iz strahu, da bi ne prišli njega kot
krivca. Tudi mežnar je obležal mrtve.

Naso je izvršil zločin iz maščevanja. —
Proces je trajal skoraj eno leto. — Duhov-
nik Naso je bil obsojen na 30 let težke
ječe.

Novi ogromni topovi za bojne ladje.
— V Kruppovih tovarnah na Nemškem so
izdelali dva nova ladijska topova, ki pre-
kašata po svoji velikosti celo velike to-
pove severoameriških Zedinjenih držav.
Novi Kruppovi topovi imajo 20 metrov
dolge cevi. Naboj tehta okroglo 750 kilo-
gramov ter ima 315 kilogramov smodnika.
Novi ogromni top strelja v daljavo 32 ki-
lometrov.

Svojega očeta je ubil neki 17 letni
Fran Ružička. Pred poroto v Brnu se je
pokazalo, da je oče svojega sina mučil
neprestano, tako je deček končno, ko je
oče spal, v razburjenosti vzel sekuro in ga
ubil. Vse priče so izpovedale ugodno za
mladeniča. Porotna sodnica ga je oprostila
obtožbe.

Radi špionaže, katero sta izvrševala
v korist Rusiji, sta bila obsojena v Kra-
kovu pred vojaško sodnijo vojaka 13. peš-
polka Kempe in Miškovec, prvi na 3 leta,
drugi na 3 mesece ječe.

**O umoru delavcev v lenskih zlatih
rudnikih.** — Ruska duma je nadaljevala z
razpravo interpelacije o dogodkih v sibir-
skih zlatih rudokopih. Minister notranjih
zadev Makaroff je izjavil, da je imela
stavka politično ozadje, ker je bila večina
voditeljev stavke kaznovana že večkrat
zaradi političnih prestopkov. Makaroff
popolnoma odobruje nastop vojaštva. Ofi-
cielne pizvedbe so baje dognale, da so ho-
teli stavkujoči delavci vojaštvo razoroži-
ti in oropati rudnike (?). Trgovinski mi-
nister Timašev je izjavil, da so delavske
zahteve po osemurnem delavniku in da
dobe delavci mezdo tudi za čas stavke,
popolnoma nesprejemljive.

Da izrazi ogorčenje nad krvoločnim
umorom delavcev v lenskih zlatih rudni-
kih, je razglasil o kijevsko delavstvo sple-
šno stavko. Vojaštvo je izzvalo krvav
spopad; kozaki so naskočili delavce, 40
so jih pomandrali s konji in več ali manj
težko ranili.

Za varnost na morju. — Dne 6. maja
t. l. bo v notranjem državnem uradu v
Berolinu pod predsedstvom državnega
tajnika konferenca, ki se bo posvetovala
o vseh vprašanih prekomorskega oseb-
nega prometa.

Posledica katastrofe »Titanica«. —
Iz Trsta poročajo: Brzojavna poročila pa-
ropijskih agentov konstatirajo, da se v
Severni Ameriki sedaj, ko se je pričel čas
potovanja v Evropo, mnogo povprašuje
za prostore na onih ladjah, ki jih vodi pet
skozi Sredozemsko morje, ker je na tem
južnem kurzu, ki nudi tudi največ garancij
proti inegli in viharnemu morju, izključeno
da bi se naletelo na ledenike.

MOJA STARA

Izkušnja je in ostane, da je najboljši sred-
stvo za odpravo poletnih izpahljajev, za do-
sego, za ohranitev nežne in mehke kože ter
bele polti lilijske mlečnate mlie. Znamka ko-
njicek tvrdke Bergman & Co., Tetschen a/E.
Komad stane 80 vin. In se dobiva v vseh
lekarnah, mirodilnicah, parfumerijah in po-
dobnih trgovinah. Bergmanova lilijska krema
»Manera« slovi radi tega, ker se dobi po upo-
rabi iste jako nežne in bele roke. I tuba
stane 70 vin. Dobiva se povsod.

Velikanska nesreča na morju.

Še nekaj podatkov:

Kapitan »California« je izjavil, da
njegov parnik ni bil oddaljen 20 milj, ko se
je »Titanica« potopil. Ako bi bil o nezgodi
kaj vedel, bi vsi pasažirji lahko bili re-
šeni. Kapitan zanikuje, da bi bil njegov
parnik tisti, ki je v razdalji petih milj vo-
zil mimo »Titanica«, ne da bi se ozrl na
njegove signale. Ob pol 11. je zašla »Ca-
lifornia« na velikansko ledeno polje. Dal
je takoj stroje ustaviti in je šele zjutraj
vozil naprej. Ker aparat brezžičnega br-
zojava niso delovali, je »California« o
nesreči »Titanica« izvedela šele od par-
nika »Virginiana«, nakar je takoj odrinila
na lice mesta.

Prvi izmed rešencev ki toži družbo
White Star Line za odškodnino, je nemški
baron Alfred Drachstedt. Zahteva 3320
dolarjev odškodnine.

Gospa Astorjeva, žena ameriškega
milijonarja, je toliko okrevala, da je prišla
pred komisijo in je izpovedala: Ko smo
ženske zvedele, da preti parniku nesreča
in dobile poziv, da moramo iti v rešilne
čolne, nismo verjele, da je stvar tako res-
na. Ubogale smo poveljnika in se popol-
noma mirno poslovile od svojev. Le nekaj
jih je ostalo pri svojih soprogih, ki jih niso
hoteli nikakor zapustiti. Stopile smo v
čolne in vesiale večinoma same. V čolnih
je stala voda skoro do kolien. V čolnu,
kjer sem bila jaz, smo veslale skoro same
ženske, menjavale smo se pri delu. V
čoln smo potegnile pozneje kakih deset
mornarjev, izmed katerih so bili nekateri
popolnoma pijani in so v kratkem umrli.

Jako zanimiva in značilna je izpoved
mornarja Kleina, ki je povedal avstrijske-
mu podkonzulu Verga, da so bili ob času
katastrofe skoro vsi mornarji pijani.

Na parniku je bil slavnosten dine. Pri
tem je bilo seveda šampanjca in druge pi-
jače dovolj na razpolago. Dineja so se
udeležili seveda tudi Ismay, kapitan
Smith in častniki. Natakariji so nosili
šampanjca in druga vina tudi mornarjem,
ki so se skoraj vsi vpijanili. Tudi godba je
bila pijana.

Književnost.

Fr. Milčinski: Muhoborci. Založil L.
Schwentner v Ljubljani. Cena broš. K
2'50, eleg. vezana K 3'50.

Vsečina: Muhoborci, domorodna po-
vest, Upokojen rodeljub, Ura št. 55.916,
detektivska povest, Pomadanske mu-
he, Deželna vinska klet.

Fr. Milčinski, humorist najboljšega
imena, je izdal novo knjigo vrlo zabavne
raznovrstne vsebine. Priporočamo.

Rogaški

Tempel

Styria

Donati

vrelec. Dietetična namizna
pijawa z obilno ogljikovo
kislino. Pospešuje probavo
in izmenjavo snovi.

Zelo koncentriran medicina-
len vrelec, priporočljiv pri
kroničnem ledvičnem kataru,
zaprtju, Brightovih ledicah,
vrtilniškem otekanju, letni
trdnosti, zlati, snovno-
kislinskih boleznih, katarih dihal-
nih organov.

Zdravilen vrelec največje
vsebine svoje vrste. Zlati
uporaben pri kroničnem bre-
vesnem kataru, obstopcih,
zlatih kamnih, točličih
trganju, sladkorni bolezni.

**Najmočnejši
prirodni vrelec magnezijo-
glauberske soli.**

Zalega: A Seppenhof - Gorica.

Mali oglasi.

Bajmanija pristojbina stane 60 in. Ako je oglaš-
atelj obsejal se računa za vsake besedo 3 vin.
Kaj pripravljajo inšeriranje za trgovce in obrtnike.
Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici,
katerih na delu (in celo v mestu) nihče ne posna, ker
nihter se taverirajo. Skoda ni majhna.

Proda se lep, velik pes čuvaj

Naslov pove upravnistvo.

Dvonedstropna hiša na lepem prostoru v
Gorici se proda za
nizko ceno radi rodbinskih razmer. Ponudbe
pod K. Z. Gorica, pošto ležeče.

Lepa, zračna, opremljena soba,

s prostim vhodom, v sredini mesta se odda
takoj. — Naslov pove upravnistvo.

Slovenska šivilja se priporoča cenjenim
damam in gospicam. —
Izdeluje obleke in kostume po najnovejši modi
Jospina Bregantič, ulica Caserna št. 5, III. nad.

Sukno modne barve, lepo in po ceni pripo-
roča trdka Pregrad & Černetič v
Gorici. Krojači pozor!

Lepo blago za birmance se kupi v Trgov-
skem domu v
Gorici. — Uzorni zastoj.

Automobilna zveza

med

Bovcem - Trbižem in obratno.

Vozni red:

odh. ob 12.30 pop	Bovec	prih. ob 7.20 vz.
" " 1.10 "	Kluže	" " " "
" " 1.45 "	Log	" " 6.40 "
" " 2.00 "	Strmec	" " 6.20 "
" " 2.10 "	Predil	" " 6.05 "
" " "	Rabelj	" " 5.50 "
" " "	Mrzla voda	" " " "
prih. ob 2.50 "	Trbiž	odh. ob 5.10 p.

Voznja stane za vsako postajo 60 vin.
— Delavci, ki so zaposleni v obeh rudni-
kih v Rabelju, imajo 50% popusta.

Automobil ima zvezo s poštним au-
tomobilom Sv. Lucija-kolodvor (odh. 7'25),
doh. Bovec (ob 10'11) in a) s pošto iz Ra-
beljna (odh. 4'40) Trbiž 1. (doh. 5'50), b)
s pošto Trbiž 2. (odh. 1'35 — Rabelj (doh.
3'05).

Udlikovana pekarija in sladčitarva

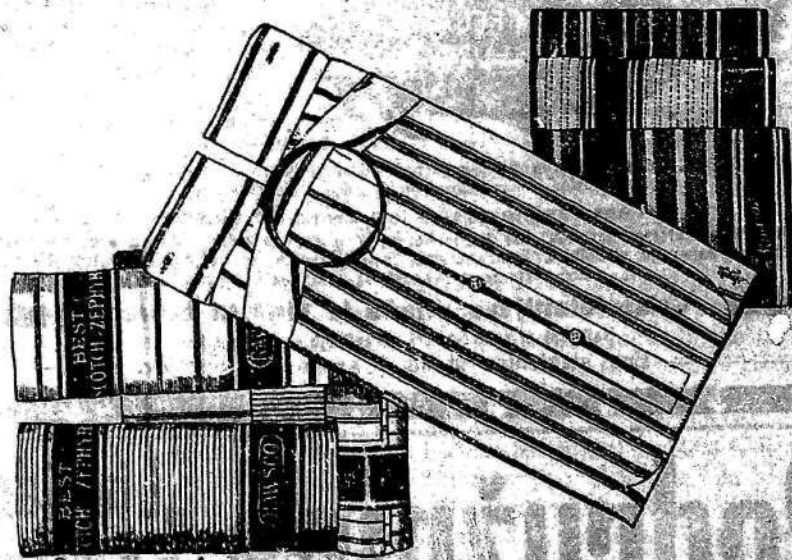
Karol Draščik

v Gorici na Koru v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfi-
nejšega peciva, torte, kolače za birmance
in poroke, odlikovane velikonočne
pinice itd.

Prodaja različna fina vina in likerje
na drobno ali v originalnih buteljah
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogo-
brojna naročila ter obljublja solidno potrebo
po jako zmernih cenah.

Najlepše perilo za dame in gospode se dobi v velikanski izberji

pri trdki Pregrad & Černetič, 1. stna izdelovalnica perila vseh-vrst.

Imate bolečine?

Romatične, protinske, v zobeh, glavobol? Ali ste se po prepihu ali drugače prehladili? Poskusite ve adar bolečine utehajoči, lakajoči in krepijoči
Feller, v fluid s znamko »Elsa-fluid«. Pomaga tudi pri trganju v bedrih, križu in sklepih. Ta je v resnici dober! To ni samo reklama! Dva najsterica za poskusno 5 kron franko. Izdelo-
vate, samo lekarnar Feller v Stubici, Elsa-trg št. 264 (Hrvaško).

Pomladanska in poletna moda

v Trgovskem domu v Gorici.

Medne knjige za obleke
190—150 lepih slik zastoj.

Na novo je došlo velike množine lepega volnenega blaga v novomodnih pastel barvah za pomladanske in poletne obleke. Kakor tudi krasni vzorci v perilnemu blagu, kambriku, satenu, foulardu, panama i. t. d.

Največja zaloga in največja izbira na Goriškem.

Vsak, ki si želi kupiti kaj lepega in po nizki ceni, naj ne zamudi si ogledati novosti v Trgovskem domu. Ker kupujemo na veliko, smo vsled tega zmožni tudi po prav nizkih cenah prodajati.

Za obilen obisk se priporočamo

Pregrad & Černetič - Gorica.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga

oljkinega olja

prve vrste

najboljše trdke iz Istre, Dalmacije, Melfite, Bari in Nica

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron — 96, 104, 112, 120, 128, 136, 144, 160, 180, 200, 240,

za luči po 72 vin.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga miha in sveč.

Cene zmerne.

Zobozdravniški in zobotehniški atelje

Dr. I. Eržen
GORICA

Jos. Verdi tekališče št. 37.

Umetne zobe, zlato zobovje, zlate krone, zlate mostove, zobe na kaučukove plošče, uravnavanje krivo stoječih zob. Plombe vsake vrste.

Ordinira v soprojnih ateljeju

od 9. ure dop. do 5. ure pop.

Dobro krepilo za želodčno slabost

in za one, ki so se prehladili ali prenaželi ali si nakopali z zaužitjem slabih, za prebavo težkih, prevročih ali premrzlih jedi, neprijetnosti v želodcu, kakor kalar, krče, bolečine, napihnjenost itd.

je dr. Engel-nov „BALDRIANUM“.

„Baldrianum“ se izkazuje pri takih neprijetnostih, dokler niso še razvite, kot dobro želodčno vino z izvrstnim vspehom in zabranjuje tudi slabe posledice, kakor nervoziteto, nespečnost, omotico, stisko itd.

Vsled njegovih sestavin, ki so samoško vino z motovilnimi kapljicami, malinovcem in črešnjevcem, vpliva „Baldrianum“ tudi pospešujoče pri zaprtju in zajedno krepilno na človeški organizem.

Dr. Engel-nov „BALDRIANUM“ ne vsebuje nikakih škodljivih sestavin ter ga lahko prenašajo slabotne osebe in otroci tudi pri daljšem uživanju. Najboljše je, če se ga zavzije zjutraj na tešče ali pa zvečer predno se gre spat eno čašico kakor za likerje. Za otroke in slabotne osebe se razredči.

„BALDRIANUM“

z vročo vodo ter se mu pridene nekaj sladkorja.

Dr. Engel-nov „Baldrianum“

se dobiva v steklenicah po 3 in 4 K v vseh lekarnah, mirodlinicah in boljših prodajalnah jestvin Goriško-Gradišanske.

V Gorici, Korminu, Gradišču, Romansu, Ajelu, Campolongo, R. n. k., Trzinu, Ajdovščini, Gor. Idriji, Tolminu, analu, Čedadu, Vidmu, Idriji, Čerzinjanu, Ogleju itd. se dobiva v lekarnah.

Tudi pošiljajo goriške lekarne dr. Engel-nov „Baldrianum“ po izvirnih cenah v vse kraje Avstro-Ogrske.

Soari se pred ponarejanjem!

Zahtevajte izrecno

Dr. Engel-nov „Baldrianum“.

ZASTONJ

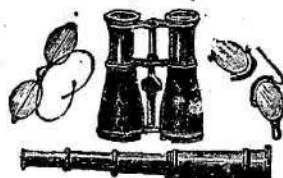
in poštnine prosto dobi vsakdo na zahtevo moj glavni cenik z nad 4000 slikami raznih v gospodinjstvu potrebnih predmetov in daril.

C. in kr. dvorni dobavitelj

Jan Konrad,

Moste (Brüx) št. 2687 — Češko.

Jakob Šuligoj, urar
c. kr. državnih založnic
Gorica, Gosposka ulica št. 25

priporoča svoj na novo urejen oddelk optičnih predmetov kakor:

toplomerov, zrakomerov, hygrometrov in daljnogledov.
Vse po najnižjih cenah.

Nanut & Bregant

avtorizovana stavbena turška
v Gorici

ulica Adelaide Ristori št. 5

se priporočata p. n. občinstvu za vsa stavbena dela. Izdelujeta vsakovrstne načrte, proračune in kolavdacije po najnižjih cenah.

Lekarna Cristofolletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfišjevo) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Izvirna steklenica tega olja naravno rjave barve po K 140, bele barve K 2.

Trskino železnato jetrno olje. Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nerazviti in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jodcem. S tem oljem se ozdravi v kratkem času z gotovostjo vse kostne bolezni, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

OPOMBA. Olje, katerega naročam direktno iz Norveške, preide se vedno v mojem kem. laboratoriju, predno se napolni steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim št. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofollettijska pljača iz kine in železa.

Najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Išče se
glavni zastopnik
za Gorico

in celo Primorsko s sedežem v Gorici proti visoki proviziji, za dobro vpeljanje zavarovalnice. Ponudbe pod „A. P. 88“ pošto ležeče Ljubljana.

Anton Potatzky v Gorici
(naslednik Jos. Terpin.)

na srednji Raštelja

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupevališče aluherškega in drva, blaga ter tkanin, proge in alij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in šiviljarje.

Svetinjice. — Rožni venci. — Mašne knjigice.

Višnja obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjavo, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

Jos. Dekleva - Gorica
ulica Municipio št. 1

Priporoča svojo bogato založeno zalogo vsakovrstnih strojev ter dvokoles iz prvih svetovno znanih tovarov. Prodajam tudi dvokolesa brez zračnih črev — isto na domačije. **Žično črevo** takozvana Stahldraht - Pneumatik. — Potemtakem odpade vsaka poprava na črevesu in tudi sesalka (Pumpa).

Pozor!

Cene brez konkurence!

Podružnica „Ljubljanske kreditne banke“
— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. —
Vloge na knjižice obrestuje po 4½%, vloge v tekočem računu po dogovoru.

GORICI

Dolniska glavica K 8.000.000.

Centrala v Ljubljani.

— Rezervni zaklad K 800.000. —

PODRUŽNICE Celje, Celovec, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.